

INKASSONÄMNDEN

Uttalande
den 21 mars 2006
Dnr 76/2005

Anmälare: En privatperson

Inkassoombud: Gothia Financial Group
Box 1143
432 15 VARBERG

Frågeställning: God etik i inkassoverksamhet,
konkursansökan, kostnader

Anmälares uppgifter

Anmälararen har angett att han för 7 år sedan fick en skuld avseende en hotellövernattning. I grunden låg fordran på ett aktiebolag men hamnade sen på anmälararen. 1998 uppgick skulden till 4090 kronor. År 2002 blev han uppringd av inkassoombudet som hotade med personlig konkurs om beloppet inte omedelbart betalades in. Anmälararen kunde inte betala och en konkursansökan gavs in till tingsrätten avseende enbart hotellövernattningen.

Anmälararen ringde inkassoombudet för att få veta vad som krävdes för att ansökan skulle återkallas och erhöll besked att han skulle betala 5500 kronor vilket han gjorde. År 2004 fick anmälararen besked att ärendet, trots betalning av 5500 kronor, fortfarande fanns kvar med beloppet 13161 kronor. Efter förnyad kontakt med inkassoombudet erhöles en specifikation av vilka kostnader som lagts till i ärendet. Delgivningskostnad, stämpelavgift, påminnelseavgift och arvode konkursansökan uppgick till sammantaget 6000 kronor och räntan uppgick till ca 2500 kronor. Vid ny kontakt med inkassoombudet framgick att det inbetalda beloppet om 5500 kronor hade fördelats på fyra olika ärenden. Ärendet som avsåg hotellvistelse och grunden för konkursansökan hade endast erhållit fördelning avseende

kostnader medan övriga ärenden där inkassoombudet är borgenär fått merparten av betalningen.

Anmälaren kan inte tänka sig att det är förenligt med god etik att debitera så höga kostnader som inkassoombudet gjort.

Anmälaren har även anfört att skulden skulle ha preskriberats efter tre år, d v s före den tidpunkt när konkursansökan gavs in. Det kan inte vara förenligt med god etik att ge in en konkursansökan i ett ärende där skulden redan är preskriberad.

I kompletterande yttrande har anmälaren fört fram ytterligare synpunkter på kostnaderna som uppstått i ärendet.

Inkassoombudets uppgifter

Inkassoombudet har förstått anmälan som att anmälaren är missnöjd med de kostnader han påförts.

Konkursinstitutet kom att användas då anmälaren vid tillfället hade ca 2 miljoner kronor i skuld inne för verkställighet hos kronofogden vilket gjorde det omöjligt att inkassera några medel den vägen. Däremot var gäldenären näringsidkare och hade kontroll över ett större antal företag. Enligt uppgift från gäldenären var han bokföringsskyldig.

Den 16 september 2002 skickades en betalningsanmaning för konkursansökan enligt 2 kap. 9 § konkurslagen för delgivning. Anmälaren ringde då upp inkassoombudet och invände att kravet skulle riktas mot ett bolag och inte honom personligen. Inkassoombudet klargjorde att borgenärsanspråket redan vunnit laga kraft. Därefter överenskoms att gäldenären skulle betala 6000 kronor senast den 25 september och sedan med månatliga betalningar om 1000 kronor. Betalning uteblev och konkursansökan gavs in den 13 november 2002.

Därefter inkom anmälaren med fax och bad om amorteringsplan om 3000 kronor per månad, vilken upprättades. Anmälaren erlade första betalning den 25 november 2002 och de rättsliga åtgärderna avbröts. Ytterligare betalningar uteblev trots avi och påminnelse varpå

anmälaren på nytt delgavs betalningsuppmaning enligt 2 kap 9 § konkurslagen den 4 februari 2003. Delgivningen resulterade i en ny amorteringsplan med fryst ränta. Efter avi och påminnelse inkom 2500 kronor den 24 mars 2003 varefter betalningarna uteblev.

Det kom till inkassoombudet kännedom att anmälares bolag försatts i konkurs av staten och att anmälaren fick näringsförbud den 4 april 2003.

Inkassoombudet har bifogat kopior av skriftväxling och betalningsplaner med anmälares samt angett att det aldrig rört sig om endast en fordran utan flera. Man valde att bara ge in en konkursansökan för en borgenär då det skulle vara onödigt och oskäligt att lägga på ytterligare kostnader för ytterligare konkursansökningar.

I kompletterande yttranden har inkassoombudet förklarat att fordran inte var preskriberad. Fordran var inte en konsumentfordran. Det finns ett utslag från kronofogdemyndigheten från 1998 i ärendet.

Inkassonämndens bedömning

Anmälan avser ett ifrågasättande av huruvida god etik i inkassoverksamhet iakttagits, nämligen fråga om inkassoombudets prövning av fordran (preskription) och fråga om kostnader i ärendet till följd av konkursansökan.

Preskription

God etik förutsätter någon form av prövning av att fordran är lagligen grundad innan inkassoåtgärd vidtas. Det innefattar en bedömning av om fordran är preskriberad eller ej. Inkassoombudet har uppgett att fordran inte är en konsumentfordran och att det finns ett utslag mot gäldenären från 1998, vilket gäldenären informerats om vid telefonkontakt med handläggare hos inkassoombudet. Dessa uppgifter får enligt nämndens mening förstås som att inkassoombudet, i enlighet med god etik, prövat huruvida fordran var preskriberad.

Av uppgifterna i ärendet framgår att parterna har skilda uppfattningar om vad för slags preskriptionstid som gäller. En rättslig prövning av fordrans preskriptionstid bör lämpligen prövas i annan ordning.

Konkursansökan

Inkassonämnden har i tidigare uttalanden konstaterat att det inte strider mot god etik att en borgenär eller ett inkassoombud använder sig av de åtgärder för att uppnå betalning som rättssystemet erbjuder. Däremot kan det ändå strida mot god etik om inkassoåtgärderna inte är ändamålsenliga eller är mer vittgående än vad som kan anses påkallat. Ifråga om en konkursansökan mot konsument bör det finnas särskilda skäl som motiverar ingivandet.

Det är ostridigt att gäldenären drev näringsverksamhet i flera olika företag. Enligt vad inkassoombudet obestritt påstått har gäldenären också angett sig vara bokföringsskyldig varför en anmaning enligt 2 kap 9 § var en möjlig åtgärd. På föreliggande material är det inte möjligt att utesluta att ett konkursförfarande skulle vara en lämplig åtgärd för att få en genomlysning av gäldenärens verksamhet och eventuella tillgångar. Inkassonämnden finner därför att ingivandet av konkursansökan inte stod i strid med god etik.

Kostnader

Kostnaderna i det aktuella ärendet avser bl a åtgärder för ingivande av konkursansökan, upprättande av amorteringsplaner, påminnelser samt delgivning.

Ifråga om ersättning för inkassokostnader regleras detta i lagen om ersättning för inkassokostnader (1981:739) samt i förordning (1981:1057) om ersättning för inkassokostnader. Lagen reglerar dock inte gäldenärens skyldighet att ersätta kostnader i rättsliga förfaranden eller avtalade avgifter.

Det strider inte mot god etik i inkassoverksamhet att fordra ersättning för lagstadgade eller skäligen avtalade inkassokostnader, t ex ersättningen för upprättande av amorteringsplaner.

Såvitt gäller ingivandet av konkursansökan har inkassonämnden inte tillräcklig information om konkursansökan och den arbetsinsats denna medfört för att pröva skäligheten av begärda kostnader eller storlekens förenlighet med god etik i inkassoverksamhet.

Inkassonämnden vill framhålla att den restriktivitet som är påkallad i samband med ingivande av konkursansökan bör särskilt övervägas när fordringsbeloppet kommer att utgöra en under-

ordnad del i förhållande till de tillkommande kostnaderna för konkursansökan och delgivning. Inkassonämnden får även erinra om att avräkning mot kostnadsersättning som yrkas i tingsrätt normalt endast får göras om gäldenären uttryckligen har gått med på det (se Datainspektionens allmänna råd sid 36-37).

Med detta uttalande avslutar nämnden handläggningen av ärendet.

***

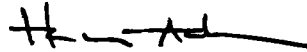
Detta uttalande har avgivits enhälligt av ordföranden Lennart Groll samt ledamöterna Mats Bendrik, Tom Ekelund, Charlotte Strandberg och Robert Vikström.

Inkassonämnden

/Lennart Groll/

Ordföranden

/Hampus Adlerton/

Sekreterare